

- שלשה עשר עקרים. לפי הרמב"ם ז"ל בפירוש המשנה סנהדרין סי' חלק.
- א אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל-הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל-המעשים:
- ב אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים והוא לבדו אלהינו הנה הנה ויהיה:
- ג אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו גוף. ולא ישיגוהו משיגי הגוף. ואין לו שום דמיון קלל:
- ד אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:
- ה אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל לזולתו:
- ו אני מאמין באמונה שלמה שכל-דברי [ה]נביאים אמת:
- ז אני מאמין באמונה שלמה שנבואת משה רבנו עליו השלום היתה אמתית. ושהוא הנה אב לנביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו:
- ח אני מאמין באמונה שלמה שכל-התורה המצויה עמה בידנו היא הנתונה למשה רבנו עליו השלום:
- ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מקלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:
- י אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל-מעשה בני אדם וכל-מחשבתם שנאמר היצר יחד לבם המבין אל-כל-מעשיהם:
- יא אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:

יב אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף על פי שיתמהמה עם כל-זה אהבה-לו בכל-יום שיבא :

יג אני מאמין באמונה שלמה שתהיה תחית המתים בעת שתעלה רצון מאת הבורא ותברך שמו ויתעלה זכרו לעד ולגאח נצחים :

לישועתך קויתי יהוה. קויתי יהוה לישועתך. יהוה לישועתך קויתי :
לפרקנך סברית יהוה. סברית יהוה לפרקנך. יהוה לפרקנך סברית :

הטבת חלום.

הרואה חלום ונפשו עגומה עליו ייטיבנו, גם בשבת, בשלשה אהביו. וטוב שייטיב בשחרית. ויזכור החלום במחשבתו בשעת הטבה.

אומרים המטיבים : הלא לאלהים פתרונים ספרו נא לי.

בעל החלום אומר : פעמים : תלמא טבא חזאי :

ועונים המטיבים : פעמים : תלמא טבא חזאי. טבא הוא וטבא להוי. ונתמא לשויה לטב. שבע זמנין לגזרו עלך מן-שמיא דלהוי טבא. ונהוי טבא.

ואומר בעל החלום : הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחת :

ועונים המטיבים : אז משמח בחולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אכלם לששון ונתחמתים ושמחתים מיגונם : ולא-אבה יהוה אלהיה לשמע אל-בלעם וינהף יהוה אלהיה לה את הקללה לברכה כי אהבה יהוה אלהיה :

ואומר בעל החלום : פדה בשלום נפשי מקרב-לי כי-ברבים היו עמדי :

ועונים המטיבים : ופדוני יהוה ישכון וכאו ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו גזון ואנחה : ויאמר העם אל-שאול היונתן וימוח אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה תי-יהוה אם-יפל משערת ראשו ארצה כי-עם-אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את-יונתן ולא-מת :
ואומר בעל החלום : בורא נייב שפתים שלום ו שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה

ורקאתיו :

ועונים המטיבים : ורוח לבשה את-עמשי ראש השלישים לה דויד ועמך בן ישי שלום ו שלום לה ושלום לעזרה כי עזרה אלהיה וימבלם דויד וימנם בראשי הגדוד : ואמרתם פה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר-לה שלום :
יהוה עו לעמו יתן. יהוה ו יברך את-עמו בשלום :

ואומר בעל החלום ג' פעמים : יהוה שמעתי שמעך נראתי.

ועונים המטיבים גים : יהוה פִּעֵלָה בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיֵּיהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תוֹדִיעַ
בְּרָגוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר :

ואומר בעל החלום ג' פעמים : שיר למעלות אָשָׂא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יבֹא
עֲוֹרֵי : עֲוֹרֵי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ :

ועונים המטיבים גים : אֶל־יִתְּן לְמוֹט רִגְלֵךָ אֶל־יְנוּם שְׁמֶרְךָ : הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא
יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ : יוֹמָם הִשְׁמַשׁ לֹא־
יִכְבֶּה וְיָרֵם בְּלִילָה : יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמַר אֶת־נַפְשֶׁךָ : יְהוָה יִשְׁמַר־צִיאָתְךָ
וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם :

ואומר בעל החלום ג' פעמים : תוֹדִיעַנִי אֲרַח חַיִּים.

ועונים המטיבים גים : שִׁבְעַ שְׁמֹחוֹת אֶת־פִּנְיֶךָ נְעֻמוֹת בְּיַמֶּינֶךָ וְצַח :
(ואומר בעל החלום ג' פעמים : וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לְהֵם :

ועונים המטיבים גים : יִבְרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְהוָה וּפְנֵי אֲדִיף וַיִּחַנֶּךָ :
יִשָּׂא יְהוָה וּפְנֵי אֲדִיף וַיִּשַׁם לְךָ שְׁלוֹם : (וְשָׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֵם).
וְאֵי־כֹּה יֹאמְרוּ לוֹ : לֵךְ בְּשִׂמְחָה אֲכַל לֶחֶמְךָ וּשְׂתֵה בְּלֶב־טוֹב יִינֶךָ כִּי כָּבֵד רָצָה
הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֶׂיךָ :

והמטיבים אומרים לו : תְּשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּדְבָרָה מֵעֲבִירִים אֶת־רוּעַ הַגְּזֵרָה.
וְשְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, אָמֵן :
סִימָן טוֹב וּמוֹל טוֹב יְהִיֵה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן :

תפלת בית המדרש.

בכל יום לפני קביעות למודו יתפלל :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי (ואלהי אבותי) שלא יאָרַע דְּבַר תִּקְלָה עַל־
דָּדִי וְלֹא אֶפְשֵׁל בְּדַבַּר הַלְכָה, וְיִשְׁמַחוּ בִּי חֲבֵרָי. שְׁלֹא אוֹמֵר עַל טָמֵא טְהוֹר וְלֹא
עַל טְהוֹר טָמֵא, וְלֹא עַל מְטָר אָסוּר וְלֹא עַל אָסוּר מְטָר, וְלֹא יִפְשְׁלוּ חֲבֵרָי
בְּדַבַּר הַלְכָה וְאִשְׁמַח בָּהֶם. (כִּי יְהוָה יְהֵן חֲקֵמָה, מִפְּנֵי דַעַת וּתְבוּנָה. גַּל עֵינָי
וְאֶבְיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ).

וכשגומר למודו אומר :

מוֹדָה אָנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁשֹׁמֵת חֲלָקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא
שֹׁמֵת חֲלָקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרֵנוֹת. שְׁאֲנִי מִשְׁפָּכִים וְהֵם מִשְׁפָּכִים, אָנִי מִשְׁפָּכִים לְדַבְרֵי
תוֹרָה וְהֵם מִשְׁפָּכִים לְדַבְרֵים בְּטָלִים ; אָנִי עֹמֵל וְהֵם עֹמְלִים, אָנִי עֹמֵל וּמְקַבֵּל
שָׂכָר וְהֵם עֹמְלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שָׂכָר ; אָנִי רָץ וְהֵם רָצִים, אָנִי רָץ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא וְהֵם רָצִים לְבָאָר שְׁחַת. (שְׁנֹאֲמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידִם לְבָאָר שְׁחַת אֲנִישֵׁי
דְּמִים וּמְרָמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ).

פרר פעורה ופרפותיה

על כל סעודה שיש בה פת שמברכים עליה ברכת המוציא חייב בנטילת ידים במים נקיים, וכשהוא מנגב ידיו מברך על נטילת ידים. ונוטלים לידים רק מכלי שלם שמחזיק שעור רביעית. ושופך המים על כל כף ידו משני צדיה.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצננו על נטילת ידים:

על כל פת שהיא עשויה מאחד מחמשת מיני דגן (והם חטים, שעורים, כוסמין, שבולת שועל ושיפון) חייב לברך המוציא. ונוטל הפת בידו ומברך המוציא ובוצע, וישתדל לבצוע במקום המובחר שבפת. היו לפניו ככר שלם ופרוסה יברך על השלם. אין להפסיק בין הברכה לאכילה ואם הפסיק אפילו במלה אחת חוזר ומברך. ואין נחשב הפסקה אלא בדברים שאינו צורך הסעודה, אבל דבר שהוא צורך הסעודה, כגון שמבקש שיביאו מלת או כלי מאכל אינו הפסק.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המוציא לתם מן הארץ:

אכל כזית פת מחמשת מיני דגן חייב בברכת המזון.

והגים לאמר קודם ברהמ"ו, בחול "על נהרות כבל", ובשבת וי"ט, וכשארן נטילת אפים בתפלה, "שיר המעלות".

על נהרות ככל שם ישבנו גם ברכינו בנכרנו את ציון: על ערבים בחוכה תלינו כנרותינו: כי שם שאלנו שובנו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: איה נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: אם אשכחך ירושלים תשכח מיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אפרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת ככל השודרה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אליהסלע:

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו בחלמים: או ימלא שחך פינו ולשוננו רנה או יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יהוה את שביתנו פאסיקים בנגב: תזרעים כדמעה ברנה יקצרו: הלוך ילך וככה נשא משך-הזרע באיבא ברנה נשא אלמתי: